

سوره روز

خوش بینی یا تلخ اندیشی

آیسان سعیدی -

برخاشیه و پر بهاشوه که پس از مریمان کروات بیشترین فراوانی را در فوتبال ایران داشته و روزهای پرفراز و نشیب فراوانی را سپری کرده. پرچمدار مریمان پرتغالی کارلوس کی روش بود که قریب به ۸ سال روی نیمکت تیم ملی ایران ببنوته کرد و با تأثیرات مثبت و منفی فراوانی که در فوتبال ایران داشت، امضایی از خود به یادگار گذاشت که در فوتبال ایران به این خاستگاه بیشتر متمایل شود.

مریمان پرتغالی در فوتبال ایران جملگی عملکرد متوسط و ضعیفی داشته‌اند و هیچکدام از آنها رانمی‌توان یک مربی موفق دانست. از کی‌روش که در تیم ملی فوتبال ایران یک قهرمان بدون جام بود تا ژوزه و وینگادا که در پرسپولیس یک ناکام محض بودند تا کاسمیرو و سرچیو در نفت و ایگناسیو در فولاد و البته اولیویرا در تراکتور هیچکدام موفقیت در خوری نداشتند و همین

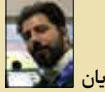
استقلال سایینتو، هجومی تر از استقلال مجیدی در جست‌وجوی یک شماره ۱۰؟

ایران ورزشی - استقلال مجیدی فصل گذشته تاریخ فوق العاده‌ای گرفت و قهرمان شد، ولی در فاز حمله به خوبی فاز دفاع نبود. عنوان بهترین خط دفاع و شکست‌ناپذیری استقلال هم تأییدی بر این نکته است که اولویت مجیدی کل نخوردن بود، در حالی که استقلال در خلق موقعیت برتری محسوس نسبت به رقیبانش نداشت. هدایت استقلال در فصل جدید با سایینتو است و طبیعی است که این مربی به‌دنبال پیاده کرده ایده‌های خودش باشد. تیم‌های قبلی پینتو فوتبال هجومی بازی می‌کردند و به نظر می‌رسد که او بخواهد با استقلال هم فوتبال هجومی‌تری نسبت به فصل قبل بازی کند. اگر مریمان ایرانی تکران بودند که با اولین شکست با مجیدی مقایسه شوند و پلیت‌شان در استقلال باطل شود، پینتو چنین نگرانی ندارد و با روش خودش پیش خواهد رفت. او خواهان حملات بیشتر، موقعیت‌های بیشتر و گل‌های بیشتر است. به گفته مؤمنی، عضو هیات مدیره استقلال، پینتو تعدادی از بازی‌های استقلال را تماشا و آنالیز کرده و قطعاً نیازهایش را برای تقویت تیم به باشگاه اعلام کرده است. استقلال فصل گذشته با روش انتقال سریع بازی می‌کرد و مجیدی نیاز چندانی به استفاده از هافبک هجومی پاسور احساس نمی‌کرد، ولی پینتو به چیدمان ۴-۳-۲-۱ علاقه دارد و نیاز به یک شماره ۱۰ آماده و خلاق در این تیم احساس می‌شود. این موضوعی است که مربی پرتغالی هم به آن اشراف دارد و این می‌تواند یکی از معدود تکه‌های کم شده پازل استقلال باشد. گزینه‌های رایج پست ۱۰ در فوتبال ایران محدود است و ممکن است استقلال مجبور شود سراغ گزینه‌های خارجی برود. حالت دوم این است که پینتو با موجودی فعلی برنامه‌اش را کامل کند و ظاهر آمانوف یکی از گزینه‌های مربی پرتغالی است.

هافبک ازینک فصل گذشته شروع خوبی در استقلال داشت، ولی بعد از هدر دادن بختانی در بازی جام حذفی مقابل نساجی به نیمکت رفت و کمتر به کار گرفته شد. اگر او درست ۱۰ بازی کند، وظایف دفاعی کمتری خواهد داشت و می‌تواند توانش را روی حرکات هجومی و تغذیه مهاجمان بگذارد. رویکرد نهاجمی پینتو به معنی فوتبال جابجابر از سوی استقلال خواهد بود و برای هواداران که این فصل به سکو‌ها بر می‌گردند خبر خوبی است، ولی این ماجرا جویی می‌تواند تیم را در دفاع آسیب‌پذیرتر کند و او باید مراقب حفظ تعادل بین فاز دفاع و حمله باشد. موفقیت ایده‌های نهاجمی پینتو زمانی ارزشمند خواهد بود که استقلال استحکام دفاعی‌اش را حفظ کند.

استقلال بعد از جدایی اجباری دو مدافع اصلی‌اش، یزدانی و مرادمند توانست یک سوم پایانی فصل را با اضافه شدن چشمی و سیلوا و بازنگشت عارف غلامی پشت سر بگذارد و حالا باید دید پینتو برای شروع فصل روی چه مدافعتی می‌تواند حساب کند. با تعدیل قرارداد دانشگر و حضور غلامی استقلال فعلا دو مدافع مناسبی دارد و تعدیل قرارداد سیلوا هم در دستور کار باشگاه است.

فلسفه استقلال برای انتخاب مرد پرتغالی چیست؟ کی‌روش هم می‌توانست سیاهه ناکامان باشد!

سعید زاهدیان

در دو دهه اخیر، روند فوتبال پرتغال به سمت تولید و صادر کردن مریمان نیز پیش رفته است. مریمانی که بعضی از آنها چه در داخل و چه خارج از این کشور به بزرگترین دستاوردها رسیده‌اند، از جمله بزرگترین مریمان این کشوری می‌توان به ژوزه مورینیو، آندره ویاش و بواش، سرخیو کوشیسیانو، پائولو فونسکا و لئوناردو ژار دیم اشاره کرد که جزو بهترین‌های سال‌های اخیر فوتبال جهان به حساب می‌آیند.

همین معروفیت و ترند شدن مریمان پرتغالی، پای آنها را به فوتبال ایران نیز باز کرد. کارلوس کی‌روش بزرگترین نمونه از نسل مریمان پرتغالی بود که وارد ایران شد و هدایت تیم ملی ایران را ۸ سال برعهده گرفت. تونی اولیویرا (تراکتور)، ژوزه آلبرتو کاستا (صنعت نفت)، آلفردو کاسمیرو (صنعت نفت، دو مقطح مانوئل ژوزه (پرسپولیس)، آگوستو ایناسیو (فولاد)، وینگادا (پرسپولیس، تیم امید) پائولو سرچیو (صنعت نفت) نیز دیگر مریمانی بودند که

بیشتر مورد توجه تیم‌های جنوبی ایران قرار گرفتند و هیچکدام در باشگاه‌های خود در مجموع کارنامه قابل دفاعی نداشتند.

تمرکز اکثر مریمان پرتغالی در فوتبال جهان مبتنی بر سازماندهی دفاعی و فضا ندادن به حریفان است. خود پرتغالی‌ها از مکتب خاص خود حرف نمی‌زنند و سبک مربیگری‌شان را ترکیبی از مکتاتب فوتبال هلند و ایتالیا در کارهای نهاجمی و تدافعی می‌دانند.

بعد از مریمان کروات، بیشترین تعداد مریمان حاضر در فوتبال ایران به پرتغالی‌ها مربوط می‌شود. به نظر می‌رسد قیمت پایین‌تر مریمان این کشوری یکی از عوامل جذب شدن آنها در فوتبال ایران و به طور کلی در آسیا و قاره‌های دیگر باشد. ضمن اینکه مریمان پرتغالی اصولاً در تطبیق پیدا کردن با شرایط مختلف، موفق هستند. ژوزه مانوئل گومز، یکی از پرتغالی‌هایی که در کشورهای مختلف مثل مجارستان، عربستان و امارات کار کرده می‌گوید: «ما در پرتغال در شرایط

پیش‌بینی درباره آینده سایپنتودر استقلال راتلخ ونومیدکننده نشان می‌دهد. بویژه اینکه این پرتغالی در سال‌های اخیر یک ناکام بالفطره بوده و در زمره مریمان درجه یک کشور خود نیز محسوب نمی‌شود.

سایپنتو در لیگ درجه ۳ پرتغال نیز در حال حاضر بازیاز ندارد و با توجه به ناکامی‌های اخیرش در فوتبال اروپا هیچ مشتری نداشته و تا در این‌ها ایران واستقلال کار کنند.

اتفاقی که نگرانی‌ها درباره آینده استقلال با او را بیشتر و بیشتر می‌کند.

با وجود این فوتبال ایران ثابت کرده که معمولاً روزمه و کارنامه قبلی مریمان تأثیری در موفقیت و ناکامی آنها در مارکت فوتبال ایرانی ندارد و این همان نکته‌ای است که سبب شده تا آبی‌ها با خوش‌بینی به سایپنتو دل ببندند. همانند اتفاقی که برای استراماچونی و کالدرون در ایران رخ داد. آیا این پرتغالی می‌تواند مسیر این دورا برود؟

فلسفه پرتغالی؛ ترکیبی از دو مکتب

بسیار سخت و با امکانات کم کار خود را شروع می‌کنیم و از امکانات خوب خبری نیست. وقتی من کارم را شروع کردم، مجبور بودم زمین را با دو تیم دیگر تقسیم کنم، بنابراین با ۲۵ بازیکن در یک سوم زمین تمرین می‌کردیم. تیم خود را باید در آن شرایط آماده می‌کردیم بدون برخی امکانات اولیه. بنابراین بدون توجه به مسائل فوتبالی باید به دنبال راه‌هایی برای پیشبرد کار خودمان باشیم.» تبدیل شدن مربیگری فوتبال به یک رشته دانشگاهی و توجه ویژه به آکادمی‌های تربیت مربی باعث شده بسیاری از مریمان این کشور بدون اینکه سابقه فوتبالی درخشانی داشته باشند به مربیانی بزرگ تبدیل شوند مثل ژوزه مورینیو، ویاش و بواش و بسیاری دیگر.

بدون توجه به تجربه تقریباً موفق مریمان پرتغالی در فوتبال باشگاهی ایران، باید امیدوار بود که ورودی‌های جدید مثل سایپنتو و مورایس، جذابیت لیگ برتر را نسبت به سال گذشته چه از نظر اسمی و چه کیفی بالاتر ببرند.

نوشتن در مورد موفقیت یا ناکامی مریمان پرتغالی در ایران از زنبیان اشتباه است؛ فوتبال در ایران آنقدر حرفه‌ای و اصولی نیست که تنها یک مربی عامل موفقیت و ناکامی باشد. این روزها رسانه‌ها از ناکامی پرتغالی‌ها در فوتبال ایران می‌نویسند و بحث‌ها در خصوص مربیانی که از شبه جزیره ایبریا به ایران آمده‌اند، داغ است. سایپنتو و مورایس آخرین مریمان پرتغالی هستند که با اختلاف ۲۴ ساعت اولی هدایت استقلال را برعهده گرفت و دومی با سیاهان قرارداد بست.

از کارنامه سایپنتو انتقاد می‌شود و خیلی‌ها موافق انتخاب او به دلیل ناکامی‌های قبلی نیستند و در مقابل مورایس را گزینه بسیار خوبی می‌دانند چراکه با الهلال و چونیوگ موتوز

نمی‌رسیدیم. بحث امروز درباره سایپنتو وموفقیت یا ناکامی او است؛ اگر مریمان ۲۰ سال قبل نظیر رایگوف و جکیچ را کنار بگذاریم، تمام خارجی‌ها در استقلال ناکام مانده‌اند. این مسأله در مورد پرسپولیس هم صدق می‌کند و برانکو یک استثناست که فوتبال ایران را می‌شناخت. ساختار معیوب باشگاه‌داری در ایران اغلب اجازه موفقیت به مربی خارجی نمی‌دهد و تا آنها با این فضاخت شوند، به‌دلیل ناکامی اخراج می‌شوند. پرسش اساسی اما اینجااست: باشگاه استقلال برای چه فلسفه و با چه هدفی سایپنتو را انتخاب کرده؟ تا امروز که توضیحی از استقلال نشنیدیم!

نگاه ژورنالیستی به سرمربی جدید استقلال

مربی احساساتی و برونگرا؛ از گریه تا انفجار!

و بعد از آن بیشتر در تیم‌های خارجی مشغول به کار

شده...
■ به‌له. در سال‌های بعد، او بیشتر وقت خود را در باشگاه‌های خارجی با حضور در لیگ‌های مختلف مانند صربستان، یونان، عربستان سعودی، بلژیک و ترکیه گذراند. تنها جام کسب شده در بلژیک، قهرمانی جام ۲۰۱۸ استنادار لژیون بود. باشگاهی که پس از تراکتورینگ در آن بیلانو شد. این تیم در مسابقات لیگ عملکرد درخشانی نداشت و فصل را با شکست در فینال جام حذفی پرتغال به اکادمیکا به پایان رساند که کی‌تامیدی بزرگ محسوب می‌شد اما وجود این، هیأت مدیره او را در سمت خود نگه داشت. فصل بعد، او پس از بازی و نتایج ناامیدکننده، با تنها ۲ پیروزی و شکست تحقیرآمیز مقابل ویوتینو (۳-۱ صف‌اخراج شد.

است. توانایی ارائه فوتبال نهاجمی کمی به آن بستگی دارد، اما نمی‌توان گفت که او مربی‌ای است که با سبک هجومی قابل توجهی حریفان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در آخرین باشگاهی که او در آن حضور داشت، موریرسه، تیم معمولاً ۳-۲-۳ بازی می‌کرد که به فراخور تیم‌های حریف، با تغییراتی در آن سیستم به ۲-۴-۱، ۳-۲-۴، ۱-۴-۳ شیفست می‌کرد. اما خودش می‌گوید که ۲-۴-۳ سیستمی است که در طول زندگی حرفه‌ای خود بیشترین استفاده را از آن داشته است.

اگر برای مریمان پرتغالی کی رته‌بندی در نظر داشته

باشیم، سایپنتو در کدام کلاس است؟

■ از نظر رتبه‌بندی، سایپنتو به وضوح در صدر مریمان پرتغالی نیست. در واقع، علاوه بر کسانی که قبلاً در لیگ بزرگ ایران بازی کرده‌اند، برخی در باشگاه‌های بهتر

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ - ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷-۰۱۳۰-۸۸۵۰۸۸۲۶۴۵۸۳ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ امور مشترکین: ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / چاپ: ایران‌پارس

شنبه ۴ تیر ۱۴۰۱ شماره ۷۰۶۵ | نظر خود را به این شماره پیامک کنید | 3000 45 12 13 | @iranvarzeshi | WWW.INN.IR | info@inn.ir

سبک مورد علاقه مریمان پرتغالی کدام است؟

متبحر در «دفاع—ضد حمله»

رسول مجیدی

قدیمی‌ها وقتی می‌خواستند از فوتبال پرتغال صحبت کنند، سریع می‌گفتند: «برزیل اروپا». این عبارت دقیقاً چیزی بود شبیه «فوتبال ماشینی آلمان»، «فوتبال مستقیم انگلیس»، «فوتبال دفاعی ایتالیا»، «فوتبال فیزیکتی شرق اروپا». یک کلیشه که شاید تکراری بود اما خیلی هم برپیرایه نبود. پرتغالی‌ها از دیرباز بازیکنان تکنیکی زیادی داشتند که خیلی‌ها را یاد برزیلی‌ها می‌انداخت. زبان مشترک و فرهنگ نسبتاً نزدیک دو کشور به ساخت چنین نمایه‌ای از فوتبال پرتغال کمک می‌کرد. اما در حوزه مربیگری چه؟ وقتی به مریمان پرتغالی فکر می‌کنیم چه تصویری سریع در ذهن‌مان پدیدار می‌شود؟

تا همین یکی، دوده‌هش برخی اعتقاد داشتند مریمان پرتغالی اساساً مریمان پیش‌رو و فوق العاده‌ای نیستند. که اگر بودند پرتغال با این همه ستاره بدون افتخار نمی‌ماند. در ۲۰ سال گذشته اما این ایده تغییر کرده. یکی از دلایلش قطعاً ژوزه مورینیو است. مربی صاحب سبک و فلسفه‌ای که حالا در میان اسطیر مربیگری تاریخ فوتبال جادارد.

پرتغالی‌ها البته در سال‌های گذشته مریمان موفق دیگری هم داشته‌اند. لئوناردو ژار دیم چند سال پیش از مونازوکیک تیم فوق العاده جذاب ساخته بود. کونسینسانو آنقدر در پیرو خوب بوده که خیلی‌ها حتی او را نامزد مرب‌گری بازی سمن ژمن هم می‌دانستند. فرناندو سانتوش، سرمربی پرتغال استراتژیست می‌ان تیم را به قهرمانی پیورو رساند. ویاش و بواش و فونسکادر

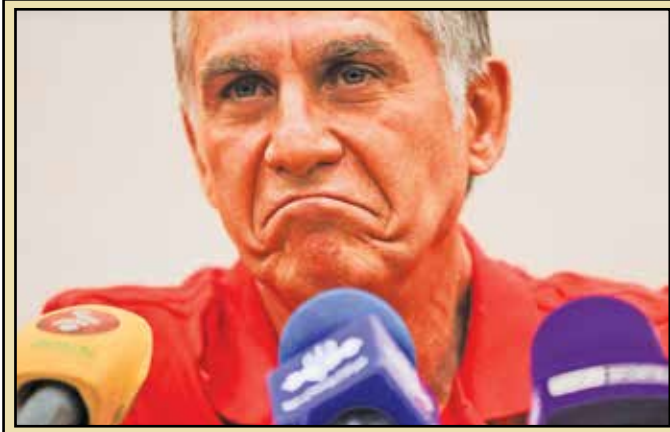
چند سال گذشته مورد توجه بوده‌اند. کارلوس کی‌روش هم که دست‌کم برای مخاطبان فارسی نیازی به معرفی ندارد. یک استراتژیست که دوران موفقی در کنار الکس در متجسس داشته و در تیم ملی ایران هم عملکردی کم‌نظیر داشت.

سؤال اینجااست که ما وقتی به مریمان پرتغالی فکر می‌کنیم، چه صفتی در ذهن‌مان می‌نشیند. مثلاً وقتی می‌گوییم مربی آلمانی، سریع فوتبال با پرس بالا را به خاطر می‌آوریم. در مورد پرتغالی‌ها شاید چند چیز مشترک باشد. علاقه آنها به دفاع منسجم ومستحکم، استفاده از سیستم ضدحمله و البته جنب و جوش در کنار زمین.

بسیاری از مربیانی که بالاتر از آنها نام برده شد، علاقه به بازی ضدحمله‌ای دارند. این البته به معنای این نیست که تمام مریمان پرتغالی قرار است مانند مورینیو و کی‌روش باشند اما باید اذعان کرد آن‌ها در استفاده از این سیستم متبحر‌دارند.

از خود سایپنتو، سرمربی جدید استقلال مصاحبه‌ای وجود دارد که به خوبی به این نکات اشاره کرده. او گفته دوست دارد یک تیم نهاجمی بسازد اما «تیم هم هرگز نباید تعادل دفاعی خود را از دست بدهد.» این صحبت‌ها وقتی جالب‌تر می‌شود که بدانیم الگوی او در مربیگری ژوزه مورینیو است: «مورینیو را بسیار تحسین می‌کنم. در دوران هدایت او در اینتر میلان، من این شانس را داشتم که به مدت یک هفته روال او را از نزدیک دنبال کنم. پس از آن، سال‌ها بعد، زمانی که او در رئال مادرید بود، همین فرصت به وجود آمد. توانایی او در خواندن بازی رقیب و آماده کردن تیم‌هایش برای هر بازی چشمگیر است.»

چیزی که از این مصاحبه می‌توان متوجه شد این است که او نمی‌خواهد روی یک فلسفه خاص بافشاری کند. برایش سیستم تیم رقیب مهم است. سامان دادن به دفاع برایش نسبت به حمله کردن ارجحیت دارد و البته خواست هواداران و فلسفه باشگاهی که در آن کار می‌کند هم مهم است. چه اینکه در همان مصاحبه می‌گوید: «برای تعیین استراتژی فقط نباید به بازیکنانی که دارید نگاه کنید. باید فلسفه جایی که در آن کار می‌کنید را هم بدانید. در برخی از کشورها شما توانایی بازی با یک مهاجم با سه دفاع را ندارید. نمی‌توانم بگویم فشارهای بیرونی باید روی مربی تأثیر بگذارد اما درک فلسفه و سیستم فوتبال پایه هر کشور به شما کمک می‌کند.»

یک معارفه ترسناک

لطفاً لبخند نزنید!

سام ستارزاده

ریکاردو سایپنتو را می‌توان دومین سرمربی تاریخ فوتبال باشگاهی ایران دانست که با یک مراسم حرفه‌ای و شکیل و در هتل (به‌جای زمین تمرین) به هواداران معرفی می‌شود. هردو این سرمربی‌ها نیز جزه سرمربی‌ای بی‌آبی بایتخت بودند؛ آندره استراماچونی با خود سایپنتو این حال، مراسم رومانی‌ای از اسکندار آبی‌ها در فصل پیش‌رو، با وجود ظاهر آبرومندانه‌اش، باطنی حرفه‌ای نداشت.

اگر بخواهیم صحبت‌های مصطفی آجورلو و سایپنتو را به دقت تحلیل کنیم، در می‌یابیم که اشتباه لفظی مترجم سایپنتو در به‌کار بردن واژه «تراکتور» به جای «استقلال»، بیش از یک سوتی کوچک و خارج از حد نیست. مدیرعامل آبی‌ها پس از هفته‌ها سکوت، بدون پروا و در کنار سرمربی خارجی جدید تیشم گفت: «می‌خواستیم قهرمانی را با مربی ایرانی تکرار کنیم ولی محمه دیگران باعث شد مربی‌ای که قول همکاری داده بود، منصرف شود.» چنین جمله‌ای چه پیامی به سایپنتو می‌رساند غیر از این که «تو گزینه اصلی سرمربیگری استقلال نبودی، اما مذاکره با تو را باکراه بیگیری کردیم و اعتماد ما به توانایی‌های تو بسیار شکننده است؟» در سوئی قلم‌نشان کاپیتان سابق اسپورتینگ لیسبون با یوزخند و کنایه، قول کسب چهارگانه را در همان روز نخستش داد. کافی است کنفرانس مطبوعاتی نخست سایپنتو و استراماچونی را با یکدیگر مقایسه کنید. استراماچیره سرمربیگری در تیمی به بزرگی اینتر میلان، ماه‌ها لبخند می‌زد و روزی لیش‌ناورد و بسیار زود به سطح فنی و فیزیکتی بالا برچالرش لیگ ایران اعتراف کرد. آبا سایپنتو می‌تواند خوش‌مشایی را از همین روز نخست دست‌کم بگیرد؟

همین دوره‌ده از مراسم معارفه سایپنتو را کنار یکدیگر بگذارید. اگر استقلال در همان کلام اول سویرجام را به نساجی‌ای واگذار کند که در کنار الهلال تنها شکست‌های سال گذشته آبی‌ها را رقم‌زد، وعده بزرگ سایپنتو و اطمینان‌های مدیر به وی با هم فرو می‌ریزند تا استقلال وارد بحرانی سخت گردد.